

POLIFONIA

Presència de veus diferents de la de l'emissor (que s'hi pot fer present com a locutor, mitjançant marques d'íctiques, o pot estar-ne absolutament absent) al discurs.

Diverses manifestacions

A.- CITACIONS de paraules o idees d'un altres, mitjançant el DISCURS CITAT, amb modalitats

Discurs directe: reproducció de paraules literals, amb cometes.

Digué: "aniré" (ENUNCIADOR, pren la paraula en 1a persona).

"Qui no vulga pols, que no vaja a l'era" (veu popular.)

Discurs indirecte: *digué que aniria.*

Discurs indirecte lliure: barreja dels dos anteriors.

Digué que aniria, encara que, Déu meu!, con trobaria un cotxe per anar-hi?

Jo vaig dir a ma mare que sí, que havia ordenat l'habitació, però ella, com sempre, s'encabotava que no, que ho has deixat tot igual de desastre i sols has canviat les coses de lloc.

Si es fa referència a idees expressades en altres textos en el sentit més general del terme (altres articles periodístics, obres literàries, llibres en general, pel·lícules, entrevistes, programes de t.v., cançons o poemes, saviesa popular dels refranys...) parlem d'INTERTEXTUALITAT. Com en les citacions en general, la intertextualitat pot adoptar la forma directa i indirecta.

La funció i l'efecte d'aquest recurs en un text és:

- Reforçar les explicacions, arguments i contraarguments. Donar veracitat, validesa a les idees de l'autor amb el suport d'una altra opinió.
- Ser el punt de partida o el pretext per escriure, en resposta a les idees expressades en l'altre text.
- Exemplificar, aclarir les idees exposades.
- Presentar tesis contràries a les de l'autor per tal de rebatre-les...

B.- IRONIA: es diu el contrari o quelcom diferent del que es pensa.

És una modalitat del discurs citat, en el sentit que el locutor no assumeix la responsabilitat de l'enunciació, ja que no diu exactament el que pensa. Presenta l'enunciat com a propi però en realitat considera falsa o absurda l'enunciació. La diria un altre i no ell.

Sols s'interpreta contextualment si el receptor capta la contradicció entre el que realment es diu i el que es vol dir.

No sempre porta aparellat l'humor o la comicitat.

- *Tens diners? Sí, cada dia em compre un cotxe i dos cases.*

- *Plou a bots i barrals i algú diu: "Bon dia...quin oratge tan meravellós que fa. Podriem anar a la platja."*